

11/2

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

—•••••—

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΧΙΛΙΟΣΤΗΣ ΕΞΑΚΟΣΙΟΣΤΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

—•••••—
ΤΥΠΟΣ «ΕΣΤΙΑΣ» - ΓΑΛΑΤΑ

1925.

4019

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΧΙΛΙΟΣΤΗΣ ΕΞΑΚΟΣΙΟΣΤΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΣΤΙΑΣ» - ΓΑΛΑΤΑ

1925

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΧΙΛΙΟΣΤΗΣ ΕΞΑΚΟΣΙΟΣΤΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πρώτη μνεία τοῦ εορτασμοῦ τῆς χιλιοστῆς ἑξακοσιοστῆς ἐπετηρίδος τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐγένετο ἐν τῷ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞῷ ΣΥΝΕΔΡΙῶ τῷ συνελθόντι ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ κατὰ τὸ 1923 συνελεύει ἐγκυκλίῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν ἁγίας καὶ ἱεράς Συνόδου πρὸς τοὺς Μακαριωτάτους καὶ Σεβασμιωτάτους Προέδρους τῶν ἁγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Ρωσσίας, Σερβίας, Κύπρου, Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας «ὅπως εὐαρεστηθῶσι συγκατατεθῆναι εἰς τὸν καταρτισμὸν Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπων ἑνὸς ἢ δύο ἐκάστης αὐτῶν, ἧτις συνερχομένη ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐθὺς μετὰ τὴν προσεχῆ τοῦ θείου Πάσχα εορτὴν μελετήσῃ μὲν ἐμπεριστατωμένως τὸ τε ἡμερολογιακὸν καὶ εἴτι ἄλλο ἐπειγούσης μορφῆς πανορθόδοξον ζήτημα, ὑποδείξει δὲ καὶ τὸν τρόπον τῆς τούτων κανονικῆς ἐπιλύσεως· εἴγε δηλονότι ἀναγκαῖον ἐστὶ συνελθεῖν τοιάνδε ἢ τοιάνδε Σύνοδον, ἢ ἀρκεῖ εἰς λύσιν κανονικῶν διὰ τινα ἐξ αὐτῶν καὶ μόνῃ ἢ Συνοδικῇ ἐκάστης ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίας ἀπόφασιν».

(Ἐγκύκλιος γ'. Φεβρουαρίου αγκγ')

Τοῦ λόγου γενομένου λοιπὸν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ τῇ κληθείσῃ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ περὶ τοῦ εορτασμοῦ τῆς χιλιοστῆς

Ἐξακοσιοστῆς ἐπετηρίδος τῆς ἐν Νικαία πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τοῦτο κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 1 Ἰουνίου 1923 προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν

«Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ συνελθὼν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου ἀποφασίζει ὁμοφώνως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1 Ἰουνίου 1923.

1) Δέχεται μετὰ χαρᾶς τὴν διαβιβασθεῖσαν πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρανσυλβανίας κ. Νικολάου περὶ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ κατὰ τὸ 1925 τῆς χιλιοστῆς Ἐξακοσιοστῆς ἐπετείου τῆς ἐν Νικαία Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

2) Παρακαλεῖ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὅπως ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἵνα τὸ γεγονός τοῦτο ἑορτασθῇ ἐπαξίως ὑφ' ὅλης τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, οὐχὶ μόνον κατὰ τόπους ἀλλὰ καὶ διὰ συγκλήσεως Πανορθόδοξου Συνόδου ἐπὶ προγράμματι ἐπιλύσεως πάντων τῶν ἀπασχολούντων ἐν τῷ παρόντι τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ζητημάτων.

3) Προστίθεται ἡ εὐχή ὅπως εἰς τὸν συνεορτασμὸν τοῦτον προσκληθῶσι καὶ πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι αἱ ἀποδεχόμεναι τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῆ 5 Ἰουνίου 1923.

† ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

† ὁ Κυζίκου Καλλίνικος

† ὁ Β΄ Ἀμερικῆς Ἀλέξανδρος (Ρωσσία)

† ὁ Μητροπολίτης Μανροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας Γαβαὴλ

† ὁ Νικαίας Βασίλειος (Κύπρου)

† ὁ Δυρραχίου Ἰάκωβος (Ἑλλάδος)

† ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰούλιος Σκοιμπάν (Ρουμανίας)

Β. Ἀντωνιάδης

Ὁ Γραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Γερμανὸς

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου

Τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ γενομένης ἀποδεκτῆς ὑπὸ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἐξεδόθη τοῖς Μακαριωτάτοις Προέδροις τῶν Ὁρθόδοξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τὸ ἀκόλουθον Γράμμα

**Τῷ Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων,
Σερβίας, Κύπρου, Ἀθηνῶν, Ρουμανίας.**

Ἀριθμ. Πρωτ. 3622.

Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου κύριε Φώτιε, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμεθα.

Ὡς τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ Πανορθόδοξου Συνεδρίου διαβιβάζομεν ἐγκλειστῶς ὅδε τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ τὸ ἔτος 1925, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξον Συνέδριον, συνεδριάξον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου ἀποφασίζει ὁμοφώνως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1 Ἰουνίου 1923:

1) Δέχεται μετὰ χαρᾶς τὴν διαβιβασθεῖσαν πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρανσυλβανίας Νικολάου περὶ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1925 τῆς χιλιοστῆς Ἐξακοσιοστῆς (1600) ἐπετείου τῆς ἐν Νικαία Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

2) Παρακαλεῖ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὅπως ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἵνα τὸ γεγονός τοῦτο ἑορτασθῇ ἐπαξίως ὑφ' ὅλης τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅχι μόνον κατὰ τόπους, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς συγκλήσεως Πανορθόδοξου Συνόδου, ἐπὶ προγράμματι ἐπιλύσεως πάντων τῶν ἀπασχολούντων ἐν τῷ παρόντι τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ζητημάτων.

3) Προστίθεται ἡ εὐχή ὅπως εἰς τὸν συνεορτασμὸν τοῦτον προσκληθῶσι καὶ πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι αἱ ἀποδεχόμεναι τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῆ 5 Ἰουνίου 1923.

Σὺν τῇ δηλώσει δὲ ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεδέξατο ἤδη τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ προτεινόμενα, ἐπιδηλοῦμεν ὅτι ἀναμένομεν ὅπως

γνωσθῆ ἡμῖν ἐγκαίρως ἢ γνώμη καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν ταῖς παραγράφαις 2 καὶ 3 ἡμῖν ἀνατιθεμένων.

Καὶ αὐτῆς δὲ ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι Αὐτήν, διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς τιμῆς

απκγ'. Ἰουλίῳ αη'.

Τῆς ἡμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητῶς ἐν Χριστῷ ἀδελφῶς
καὶ ὄλως πρόθυμος

Ὁ Προεδρεύων τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου
(ὕπ.) † ὁ Καισαρείας Νικόλαος.

Γ Ρ Α Μ Μ Α

Παραθέτομεν δὲ τὴν εἰς τὸ Γράμμα τοῦτο ἀπάντησιν τῆς ἁγίας Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ρωμαιορθοδόξου Ἐκκλησίας.

(Ἀντίγραφον)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΜΑΝΙΑΣ
Ἡ ἉΓΙΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟῦ
ΡΩΜΟΓΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἐν Βουκουρεστίῳ, τῇ 11/24 Δεκεμβρ. 1923

No. 446.

Ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης,

Ἡ Ἁγία Σύνοδος τῆς Αὐτοκεφάλου Ὁρθόδοξορωμαιοῦνικῆς Ἐκκλησίας, συνελθούσα ἐν τακτικῇ τοῦ φθινοπώρου συνόδῳ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν προεδρείαν, ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 5 XI/1923, συζητοῦσα τὴν πρότασιν, ἣν διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, ἀρ. 3692/1923 ἐκάματε ἡμῖν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν κατὰ ἰδιαιτέρον τρόπον ἑορτασμὸν κατὰ τὸ ἔτος 1925 ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 16 αἰῶνων ἀπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθούσης Α' Οἰκουμενικῆς, 325, σὺν τῇ ἀφορμῇ τῆς ὁποίας νὰ συναθροισθῆ καὶ μία Ὁρθόδοξος Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ μετὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦσι τὸ Σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ 325 Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἔχουσα ὑπ' ἄφει τὰς παντοειδεῖς δυσκολίας, δι' ὧν ἐν μέρος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πιεζόμενον ὑπὸ σκλη-

ρῶν περιστάσεων ἀναγκάζεται νὰ διάγῃ, ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ ζημιώσῃ τὴν οἰκουμενικότητα τῆς Συνόδου, ἢ Ἁγία Ἡμῶν Σύνοδος ἀπεφάσισε :

1) Τὸ ζήτημα συναθροίσεως μιᾶς Οἰκουμενικῆς Συνόδου νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν προπαρασκευαστικὸν αὐτοῦ δρόμον, καθὼς καὶ μέχρι τοῦδε, ὑπὸ τῶν κατὰ μέρος Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὴν ἤδη ἐφαρμοζομένην (ἐγκαθιδρυθεῖσαν) ἀντίληψιν κατὰ τὴν Ὑμετέραν αὐτοβουλίαν, ὑπολειπομένου ἵνα ὁ προσδιορισμὸς τῆς χρονολογίας τῆς συγκλήσεως αὐτῆς ἀποφασισθῆ ἐν καιρῷ μᾶλλον εὐνοϊκῷ.

2) Ἡ Αὐτοκέφαλος Ρωμαιοῦνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ποιήσεται τὰς ἀναγκαίας προπαρασκευάς, πρὸς ἑορτασμὸν διὰ μιᾶς ἐπισήμου συνεδριάσεως τῆς Ἁγίας Συνόδου κατὰ τὸ ἔτος 1925, τῶν δέκα ἕξ αἰῶνων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συγκλήσεως τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ταύτης εἶνε ὑπὸ τὴν μελέτην τῆς Ἁγίας ἡμῶν Συνόδου, καὶ ὅταν θὰ λάβῃ τελειωτικὸν τύπον, θὰ ἀνακοινώσομεν αὐτὸ εἰς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα.

Φέροντες ταῦτα εἰς γνώσιν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ ἱκετεύοντες τὸν ἀγαθὸν καὶ εὐσπλαχρον Οὐράνιον Πατέρα ὅπως παράσῃ Ὑμῖν τὰς χάριτας τῆς ἀγιοτάτης Αὐτοῦ ἀγάπης Ὑμῖν καὶ τοῖς λαοῖς, οἱ ὁποῖοι διατηροῦνται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν Ὑμῶν, διατελοῦμεν ὡς πάντοτε τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἀδελφῶς ἐν Χριστῷ καὶ συλλειτουργῶς

Πρόεδρος, Μητροπολίτης Πριμάτος

(ὕπ.) Μύρων

(ὕπ.) R. G. Simadrea

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου θὰ ἐτελεῖτο κατὰ τὰ ἀρχικῶς ἀποφασισθέντα τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων (ἕκτη Κυριακῇ μετὰ τὸ Πάσχα) 31 Μαΐου, καθ' ἣν ἡμέραν ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α', ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἥτις ἡμερομηνία συμπίπτει πρὸς τὸν χρόνον τῶν συνεδριάσεων τῆς Συνόδου τῷ 325.

Ἄλλ' ἕνεκα τῆς μὴ ὑπάρξεως κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκείνην Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐδέησε νὰ ἀναβληθῆ ἐπὶ τινὰ χρόνον, καθὰ πιστοῦται ἐκ τοῦ ἐπομένου ἀποσπάσματος Πρακτικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Ι Α

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1925
ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ὁ Μητροπολίτης Σάρδεων,

λαβὼν τὸν λόγον, λέγει ἐν εἰσηγήσει: «Πολὸν ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρῶτιστα καὶ μάλιστα ἀπασχολεῖ τὸ φλέγον Πατριαρχικὸν ζήτημα οὐχ ἥτιον ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τινὰ ζητήματα, ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων σκέψις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναβῶνται ἐπὶ πολὺ. Ἐν τῶν ζητημάτων τούτων εἶναι καὶ τὸ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 1600ῆς ἐπετηρίδος τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Γνωστὸν ὅτι ἀποβαίνει ἀδύνατος διὰ λόγους εἰρηνοῦς ἢ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀποφασισθεῖσα σύγκλησις Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ὁ ὑφ' ὄντων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πανηγυρικὸς ἑορτασμός τῆς ἐν λόγῳ ἐπετείου. Ἐκ διαφόρων ὅμως περιοδικῶν καὶ ἄλλων σχετικῶν εἰδήσεων πληροφοροῦμεθα ὅτι τοῦ μὲν τῶν Ὁρθοδόξων τε καὶ ξένων Ἐκκλησιῶν ἐωρτάσθη ἤδη αὕτη, τοῦ δὲ πρόκειται προσεγῶς νὰ ἑορτασθῇ. Νομίζω ὅτι εἰς τὸν ἑορτασμὸν τοῦτον δὲν πρέπει νὰ καθυστερήσῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον κατόπιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου ἀνέλα'ε τὴν πρωτοβουλίαν, ἵνα εἰσηγηθῇ εἰς τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας τὸν ἀπὸ κοινοῦ ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου ταύτης. Προτείνω λοιπὸν, ὅπως, ἐὰν ἐγκρίνη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, γένηται καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ ὁ ἑορτασμός οὗτος δι' ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὴν ἐπικειμένην ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀρχιερατικῆς ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ λειτουργίας, προεξάρχοντος τοῦ Γέροντος Ἁγίου Νικαίας, ὡς Μητροπολίτου τῆς πόλεως, ἐν ἧ συνεκλήθη ἡ ἐν λόγῳ Σύνοδος, καὶ ἐκφωνουμένου καταλλήλου λόγου».

Ὁ Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων :

«Ὁρθῶς παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Σάρδεων ὅτι ἐν ζήτημα δὲν πρέπει νὰ ἀπορροφῶν τὰ ἄλλα, τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχομεν καὶ ἀνεύλημμένην ὑποχρέωσιν. Συμφωνῶ λοιπὸν εἰς τὸ σημεῖον τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἰδιαίτερος τῆς περὶ ἧς

ὁ λόγος ἐπετείου. Καὶ θὰ εἴχομεν μὲν λόγον νὰ τελέσωμεν τὸν ἑορτασμὸν τοῦτον κατὰ τὰς πρῶτας μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Πατριάρχου ἡμέρας, ἐφόσον ἦτο ἄγνωστος ὁ χρόνος τοῦ τεματισμοῦ τῆς δημοσηγηθείσης τότε ἐκκρεμότητος. Σήμερον ὅμως, ὅτε εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς, νομίζω ὅτι δυνάμεθα νὰ ἀνα' ἄλλωμεν μικρὸν ἔτι τὸν ἑορτασμὸν, ἵνα οὗτος διεξαχθῇ μετὰ τῆς προσηκούσης αἴγλης καὶ μεγαλοπρεπείας ὑπὸ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς λειτουργίας».

Ὁ Μητροπολίτης Χαλκηδόνος :

«Καὶ αἱ δύο γνώμαι συμπιπτουσιν ὡς πρὸς τὸν καὶ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἑορτασμὸν ἰδιαίτερος τῆς ἐπετείου τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Τὸν ἑορτασμὸν τοῦτον δυνάμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν σήμερον κατ' ἀρχὴν, ἀναβάλλοντες τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ μετὰ τὴν Πατριαρχικὴν ἐκλογὴν, ἥτις δὲν ὑποθέτω νὰ βραδύνη. Ἐὰν ὅμως παρὰ προσδοκίαν ἡ ἐκλογὴ βραδύνη, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ καὶ τοῦ πρὸ τῆς ἐκλογῆς Πατριάρχου ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου».

Ἀποφνημαζόμενον καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, μετ' ὑπομνησιν δὲ καὶ τῶν σχετικῶν προηγουμένων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφασίζει ὅπως ἑορτασθῇ καὶ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἰδιαίτερος ἡ 1600ῆ ἐπέτειος τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀνα' ἄλλει δὲ διὰ τοὺς ἐν τῇ συζητήσει λόγους τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἑορτασμοῦ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου».

Οὗτω δὲ ἀναρρηθέντος ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Α. Θ. Π. Βασιλείου τοῦ Γ' ἐτελέσθη τῇ Κυριακῇ 19 Ἰουλίου ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ ναῷ μετὰ πάσης ἐπίσημοτήτος καὶ μεγαλοπρεπείας, συρρεύσαντος ἀπειροῦ ἐκκλησιάσματος, Πατριαρχικῆ καὶ Συνοδικῆ λειτουργία προεξαρχούσης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ συλλειτουργούντων αὐτῇ τῶν ἁγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων Καισαρείας Νικολάου, Κυζίκου Καλλινίκου, Χαλκηδόνος Ἰωακείμ, Δέρκων Φωτίου, Προύσης Νικοδήμου, Πριγκιπον-

νήσων Ἀγαθαγγέλου, Νεοκαισαρείας Ἀμβροσίου, Σάρδεων καὶ Πισιδίας Γερμανοῦ, Σηλυβρίας Εὐγενίου, Ροδοπόλεως Κυρούλλου, Ἀνέων Θωμᾶ, καθὼς καὶ τῶν παρεπιδημούντων Φιλιππουπόλεως Βενιαμίν, Ἡλιουπόλεως Γενναδίου, Ἱμβρου Ἰωάννου, Β. Ἀμερικῆς καὶ Ἀλευσιδῶν νήσων Ἀλεξάνδρου.

Κατάλληλος πανηγυρικός λόγος ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Ἱεροζήρικοις τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ αἰδ. Στεφάνου Ἀθανασιάδου, ἐξάραντος τὴν μεγάλην ἱστορικὴν καὶ παγχοριστιανικὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τῆς Α'. Οἰκουμένης Συνόδου.

Ὁ ἑορτασμός ἐξηγγέλη τοῖς τε Μακαριωτάτοις Προέδροις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καθὼς καὶ τοῖς Μητροπολίταις τοῦ Οἰκουμένου Θεόπου δι' ἐπὶ τούτῳ Πατριαρχικῶν Γραμματίων, συνεπεία τῆς ἀκολούθου Συνοδικῆς ἀποφάσεως.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1925

ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἡ Τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀναζωινωσαμένης ὅτι τῆ παρελθούσης Κυριακῆ, συνεδᾷ τῇ ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου λειτουργίᾳ ἀποφάσει, ἐγένετο μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ ἐν συρροῇ πολλοῦ

ἐκκλησιασματος ὁ ἑορτασμός τῆς 1600ῆς ἐπετηρίδος τῆς Α'. ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμένης Συνόδου διὰ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς λειτουργίας, ἥς μετέσχον καὶ οἱ ἐνδημούντες ἅγιοι ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ ὁ ἐνταῦθα Ρῶσσοις Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλευσιδῶν νήσων καὶ Β. Ἀμερικῆς Ἀλέξανδρος, ἐκφωνηθέντος τοῦ πανηγυρικοῦ τῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ Μ. Ἱεροκήρυκος αἰδεσιμολογιωτάτου κ. Στεφάνου Ἀθανασιάδου, ἐγκρίνεται ὅπως δι' ἐπὶ τούτῳ γραμματίων ἐξαγγελθῆ προσηκόντως ὁ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως γινόμενος ἑορτασμός οὗτος εἰς τὰς Αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς Μητροπολίτας καὶ Ἀρχιεπισκόπους τοῦ Θεόπου.

Ῥωσσίως δὲ προτάσει τοῦ Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων ἐγκρίνεται ὅπως, πρὸς μεῖζονα τοῦ γινόμενου πανηγυρισμοῦ ἔξαρσιν, Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν Κυζίκου, Χαλκηδόνος καὶ Πριγκηποννήσων μετὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτου Δωροθέου Γεωργιάδου καὶ τοῦ Α'. Γραμματέως τοῦ Α'. Πατριαρχικοῦ Γραφείου Χρήστου Παπαϊωάννου συγκεντρώσῃ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν πανηγυρισμὸν τούτον καὶ ἐκδώσῃ αὐτὸν μετὰ καταλλήλου εἰσαγωγικοῦ προλόγου εἰς ἰδιαίτερον ἀναμνηστικὸν τεύχος.

Τοῖς Μακαριωτάτοις Προέδροις

τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν

Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Σερβίας, Ρωμανίας,

Κύπρου, Ἑλλάδος, Πολωνίας.

Ἀριθμ. Πρωτ. 1586.

Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε (Πανιερώτατε καὶ Σεβασμιώτατε) Πατριάρχα (Ἀρχιεπίσκοπε ἢ Μητροπολίτα)....., ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡ-

μῶν μετριότητος κύριε, τὴν φιλίην ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Σύμφωνος ὁ ὀρθόδοξος σύμπαξ δὲ καὶ ὁ λοιπὸς ἐν γένει χριστιανικὸς κόσμος τὸ ἔσαι μέγα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀναγνωρίζων καὶ αἰσθανόμενος ἔργον τῆς Ἀ΄ ἐν Νικαίας Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, περιλάμπρως ἐπανηγύρισεν ἤδη πανταχοῦ σχεδὸν τὴν συμπληρωθεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο χιλιοστὴν ἑξακοσιοστὴν ἐπετηρίδα τῆς ἐκ τῶν περᾶτων τῆς Οἰκουμένης συνελθούσης πνευματεμφοῦρου τῶν 318 Πατέρων ὁμηγύρεως, ἧτις τὴν μίαν τῆς Ἐκκλησίας πίστιν κατὰ τὸ τῶν Ἀποστόλων κήρυγμα καὶ τῶν Πατέρων τὰ διδάγματα τρανῶς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀποφθεγξαμένη ἐσφράγισε.

Καὶ ἔπρεπε μὲν τὸ μέγα τοῦτο τῆς κοινῆς πάντων τῶν ὀρθοδόξων καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν ἐορτῆς καὶ χαρᾶς γεγονός κοινῇ γε ὑπὸ πάντων, εἴτε γοῦν ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων, ἐορτασθῆναι καὶ πανηγυρισθῆναι, ἵνα καὶ μεῖζων ἢ ἡ χαρὰ ἢ ἐν Χριστῷ καὶ μεῖζων ἢ ἀπὸ τοῦ συνεορτασμοῦ παραμυθία καὶ ἀγαλλίασις. Ἀλλὰ καὶ οὕτω κωχωρισμένως, εἴτε διὰ τὰς περιστάσεις εἴτε καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, πανηγυρισθεῖσα ἢ πάνσημος ἐορτῇ, εὐάγγελον ὡς ἀληθῶς καὶ δοξολογίας ἄξιον ἀποτελεῖ γεγονός, πολλὴν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι προμνηστευόμενον ὠφέλειαν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἦν μίαν ἐνιαίαν ὁ οὐράνιος αὐτῆς Δομήτωρ, τὴν κοινὴν κατεργαζόμενος σωτηρίαν, ἐθεμελίωσε.

Τῆς ὁμοφώνου πρὸς τὴν Μεγάλην Σύνοδον καὶ τὴν μεγάλην αὐτῆς ἐπέτειον τιμῆς μέτοχος ἐν τοῖς πρώτοις ὑπάρχουσα ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἡ ἡμετέρα Ἁγιωτάτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησία, οὐκ ἠδυνήθη διὰ τὴν κατ' αὐτὴν ἀνωμαλίαν τὸ προσήκον τὸ ἐφ' ἑαυτῇ εἰς τὸν ἀπὸ κοινοῦ πανηγυρισμὸν ὑπὸ τῶν Ὄρθοδόξων ἐνεργῆσαι, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ τὸ μέγα γεγονός πανηγυρίσαι. Μόλις δ' ὁμοως θεῖω ἔλεει ἄρτι τὰ κατ' αὐτὴν διὰ τῆς πληρώσεως τοῦ Θρόνου εἰς τὴν ὁμαλὴν καὶ αὐτῆς ἐπανήλθον ὁδόν, οὐκ ἠμνημόνησεν, ὡς εἰκόσ, τῆς ἑαυτῆς ὀφειλῆς, ἀλλ' εὐθὺς ἀμέσως μετὰ χαρᾶς ἔσπευσεν εἰς τὴν βραδύνασαν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς.

Οὕτω δὲ τῇ προχθὲς Κυριακῇ 19ῃ λήγοντος μηνός, πρώτῃ μετὰ τὴν ἡμετέραν ἐκλογὴν Κυριακὴν, πανηγυρικῆς τελεσθείσης ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ Ναῷ λειτουργίας ὑπὸ τῆς Μετριότητος ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ μετὰ πάντων τῶν ἐν Κωνσταντι-

νουπόλει παρεπιδημούντων ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν, ἀνεπέμφθη αἶνος καὶ δόξα πρὸς τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ τῆς Χριστιανωσύνης ἐορτῇ, φιλαδέλφως τε τὸ μνημόσυνον ἐγένετο τῶν σεβασμιῶν Προέδρων τῶν Ἁγίων ἀδελφῶν Ὄρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ δέσεις ἀνεπέμφθη ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοῦ κατ' αὐτοὺς εὐσεβοῦς ὀρθοδόξου πληρώματος, θερμῇ δὲ ἀνηνέχθη ἰκεσία καὶ δέσεις ἵνα ὁ Κύριος, τῇ ἀνωθεν αὐτοῦ φιλανθρώπῳ βοηθείᾳ συναντιλαμβανόμενος δῶ, ὅπως ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ ἐνιαία καὶ ἀδιαίρετος, ὡς πρὸ 1600 ἐτῶν, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας αὐτοῦ ὀρθοτομῇ καὶ τὰ τῆς σωτηρίας τῆς ταλαιπωρουμένης ἀνθρωπότητος, εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀδελφότητα συντρέχουσα, κανεργάζηται.

Εἷη εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ τῆν παραμυθίαν καὶ τὴν ἐλπίδα ταύτην παρασχόντος καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἐκ τοῦ ἐπ' αἰσίοις γενομένου καὶ ὑφ' ἡμῶν πανηγυρισμοῦ. Εὐχαριστίαν καὶ αἶνον ἀναπέμπει πρὸς τὸν ἅγιον αὐτοῦ Θρόνον καὶ ἡ Μετριότης ἡμῶν, ἀξιοθεῖσα προστήναι, ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ, τῆς πανσέμου ἐορτῆς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεηγόρων ὀπλιτῶν τῆς παρατάξεως τοῦ Κυρίου, ὃν τὸν τόπον τῆς παρεμβολῆς, ἐπὶ 15 ἔτη, τὴν ἁγιωτάτην τῆς Νικαίας ποιμάναντες ἐπαρχίαν, ἐκ τοῦ σύγγενος ἐθεώμηθα καὶ ἀδιαλείπτως τὴν δόξαν καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἐκκλησίας ἀνεπολοῦμεν καὶ ἑμακαρίζομεν.

Καὶ δὴ μὲν ὁ Κύριος ἡμῖν καὶ τῷ χριστιανικῷ παντὶ κόσμῳ τὴν παραμυθίαν τοῦ ἐπανιδεῖν τὴν δόξαν καὶ τὸ κάλλος ἐκεῖνο τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς θεοπαραγγέλτου ἐνότητος καὶ ἀγάπης μεταξὺ τῶν χριστιανῶν. Χαίροντες δὲ καὶ παραμυθούμενοι ἡμεῖς καὶ ἐπὶ τούτῳ γε, ὅτι ἡ ἐνότης αὐτῆ καὶ ἀγάπη τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι οὐκ ἐξέλιπέ ποτε ἐξ δεῦρο οὐδ' ἐμειώθη μεταξὺ τῶν Ἁγίων ἀδελφῶν Ὄρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀμετάβλητα καὶ ἀπαρέγκλιτα τὰ θεσπίσματα τηρουσῶν τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀπὸ κοινοῦ ἀποφνημαμένων Πατέρων τῆς ἐνιαίας Ἐκκλησίας, καὶ εὐχόμενοι ὅπως ἐν τῇ ἐνότητι καὶ ἀγάπῃ ταύτῃ συναθροισθῶσι καὶ συμπεριληφθῶσι καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι, ἵνα ἐν μιᾷ καὶ ἐνιαίᾳ τῇ ὀλότητι, μὴ ἐχούση σπῖλον ἢ ρυτίδα, δοξάζηται καὶ ἀνμνηται τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἀπευθύνομεν καὶ τῇ Ἑμετέρα γερασμία Μακαριότητι (Σεβασμιότητι) καὶ τῇ κατ' Αὐτὴν Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἐπὶ τῷ πανηγυρισμῷ τῆς μεγάλης κοινῆς ἐορτῆς τῆς χιλιοστῆς ἑξακοσιοστῆς ἐπετηρίδος τῆς Ἁγίας Ἀ΄ ἐν Νικαίᾳ καὶ Μεγάλῃς Οἰκουμενικῆς Συνόδου (μόνον τῷ Σερβίας) : Συνόδου, ἦν ἡ Ἁγία Σερβικὴ Ἐκκλησία τοσοῦτον εὐστόχως καὶ τοσοῦτον μεγαλοπρεπῶς ἐτέλεσεν ἤδη ἐν αὐτῇ τῇ γενετείρᾳ τοῦ τῆν Σύνοδον συγ-

καλέσαντος Ἀγίου καὶ Ἰσαποστόλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ὑπερή-
διστα καὶ αὐθις τὸν ἀδελφικὸν ἀποτέμοντες Αὐτῇ ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν,
διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης

αἰκε'. Ἰουλίου κα'.

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
(Σεβασμιότητος)

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βασιλεὺς.

† ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 1649
Διεκλ. 954

Ἐρωτάτε Μητροπολίτα ἢ Ἀρχιεπίσκοπε

ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν
Μετρούπολιτος κύριε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρῃ

Ἐρωτῆσι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τῆς χιλιοστῆς ἑξακοσιο-
στῆς ἐπετηίδος τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅπῃ ἔρχεν εἰ-
λημμένη ἀπόφασις ὅπως ἡ ἐπέτειος αὕτη τῆς πρώτης τῶν Οἰκουμενι-
κῶν καὶ μεγίστης ὡς ἀληθῶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἑορτασθῆ πανη-

γυριῶς καὶ διὰ κοινῶν, εἰ δυνατόν, ὑπὸ πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων
Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, εἰς ἐκδήλωσιν πάνδημον τῆς πιστῆς καὶ σῆ-
μερον τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἐμμονῆς τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκ-
κλησίας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ τῷ πνεύματι τῆς Συνόδου ἐκείνης, ἥτις
ὅπως ἐξ ἐνὸς τὴν μίαν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἐν Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι ἀποφάνσεως αὐτῆς ἐστερέωσε καὶ ἐσφράγισεν, οὕτως ἐξ ἄλλου καὶ
τὴν ἐνότητά τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγκροτήσεως διὰ τῆς ἀπὸ πάντων τῶν
περάτων τῆς γῆς παρουσίας ἀντιπροσώπων παρέστησεν.

Αἱ περιστάσεις δυστυχῶς οὐ κατέστησαν δυνατόν τὸν τοιοῦτον
κοινὸν συνορτασμόν, ἐπὶ πλέον δὲ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Με-
γάλῃν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, αὕτη διὰ τὴν χηρείαν τοῦ Θεόου καὶ
μεμονομένως ἔτι καθ' ἑαυτήν ὡς ἐπραξαν ἤδη αἱ λοιπαὶ Ὁρθόδοξοι
Ἐκκλησίαι καὶ αἱ πλείοται τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ἄλλων Ὁμολογιῶν, οὐκ
ἠδυνήθη ἄχρις ἐσχάτων πανηγυρίσαι τὴν μεγάλην διὰ πάσαν τὴν Χρι-
στιανωσύνην ἐπέτειον ταύτην.

Νῦν, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν, τῇ τοῦ Θεοῦ εὐλογίᾳ, τῶν τοῦ
Θεόου πραγμάτων, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱεράς
Συνόδου σπεύσαντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθυστερησάσης ὀφειλῆς, προέ-
βημεν εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Θεόον ἀναρρήσεως
ἡμῶν Κυριακῆν, ἥτοι τῇ 19ῃ παρελθόντος Ἰουλίου, εἰς τὴν τέλεισιν εἰ-
δικῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς λειτουργίας ἐν τῷ πανσέπτῳ Πα-
τριαρχικῷ Ναῶ, συμμετεχόντων καὶ πάντων τῶν ἐνδημούντων ἀγίων ἀρ-
χιερέων, καὶ μετὰ μεγάλης παραμυθίας καὶ χαρᾶς ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς
εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος ἐτελέσαμεν οὕτω καὶ ἡμεῖς τὴν τῆς ἐπετείου
ταύτης πανηγυρικὴν ἑορτήν.

Ἐν χαρᾷ οὖν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἐκτελέσει τοῦ
καθήκοντος τοῦτου καὶ ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ἀμεσοτέραν πρὸς τὴν ἑορτήν ταύτην ἐχούσης τὴν
σχέσιν καὶ τὴν ὀφειλὴν, προαγόμεθα ἀναγγεῖλαι ταῦτα διὰ τῆς παρού-
σης Πατριαρχικῆς ἡμῶν καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου πρὸς πάσαν τὴν ἐν
Χριστῷ ἀδελφότητα, ἵνα καὶ αὕτη μετὰ τοῦ κατὰ τόπον εὐσεβοῦς πλη-
ρώματος πληρωθῶσι τῆς παραμυθίας καὶ τῆς χαρᾶς ἐνωτιζόμενοι τὴν τῇ
Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ ἐπιδαμνηθεῖσαν παρὰ τοῦ Θεοῦ εὐλογίαν τοῦ πανη-
γυρίσαι καὶ αὐτὴν τὴν σεπτὴν ἑορτήν.

Κύριος δὲ ὁ Θεὸς σκέποι καὶ περιέποι τὴν Ἀγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλη-
σίαν καὶ χαρίζοιτο αὐτῇ πάντοτε ἀφορμὰς παραμυθίας καὶ χαρᾶς.

Αὐτοῦ ἢ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη καὶ μετὰ τῆς ἡμετέρας
 Τερότητος.

απκκ'. Αὐγούστου 1'.

† **Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

- † ὁ Καισαρείας **ΝΙΚΟΛΑΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Κυζίκου **ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Νικαίας **ΒΕΝΙΑΜΙΝ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Χαλκηδόνος **ΙΩΑΚΕΙΜ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Δέρκων **ΦΩΤΙΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Προύσης **ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Πριγκιπωννήσων **ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Νεοκαισαρείας **ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας **ΓΕΡΜΑΝΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Σηλυβρίας **ΕΥΓΕΝΙΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Ροδοπόλεως **ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός
 † ὁ Ἀνέων **ΘΩΜΑΣ** ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΘΡΩΝΟΥ
ΕΙΣ ΟΥΣ ΑΠΕΣΤΑΛΗ Η ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΧΙΛΙΟΣΤΗΣ ΕΞΑΚΟΣΙΟΣΤΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

1. Καισαρείας Νικόλαος
2. Ἐφέσου Καλλίνικος
3. Κυζίκου Καλλίνικος
4. Νικομηδείας Ἀλέξανδρος
5. Νικαίας Βενιαμίν
6. Χαλκηδόνος, Ἰσακείμ
7. Δέρκων Φώτιος
8. Θεσσαλονίκης Γεννάδιος
9. Ἀδριανουπόλεως Πολύκαρπος
10. Ἀμασείας καὶ Ἐξαρχος Κενταφίας Εὐρώπης Γερμανός
11. Ἰωαννίνων Σπυρίδων
12. Προύσης Νικόδημος
13. Νέας Πελαγονίας Χρυσόστομος
14. Πριγκιπωννήσων Ἀγαθάγγελος
15. Νεοκαισαρείας Ἀμβρόσιος
16. Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀλέξανδρος
17. Κρήτης Τίτος
18. Βερροίας καὶ Ναούσης Σωφρόνιος
19. Ρόδου Ἀπόστολος
20. Πράγας καὶ πάσης Τσεχοσλοβακίας Σαββάτιος

21. Τοποτηρητής και νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Καρέλιας και πάσης Φιλανδίας Γερμανός
22. Ταλλίνης και πάσης Ἑσθονίας Ἀλέξανδρος
23. Θυατείρων και Ἐξαρχος Δυτικῆς και Βορείου Εὐρώπης Γερμανός
24. Αὐστραλίας Χριστοφόρος
25. Τραπεζοῦντος Χρυσάνθος
26. Νικοπόλεως και Πρεβέζης Ἰωακείμ
27. Σερωῶν Κωνσταντῖνος
28. Λορίας Λαυρέντιος
29. Μιτυλήνης Ἰάκωβος
30. Διδυμοτείχου Φιλάρτος
31. Σάρδεων και Πισιδίας Γερμανός
32. Σηλυβρίας Εὐγένιος
33. Ροδοπόλεως Κύριλλος
34. Ἀνέων Θωμᾶς
35. Ἀλεξανδρουπόλεως Γερβάσιος
36. Σιδηροκάστρου Νεόφυτος
37. Μηθύμνης Διονύσιος
38. Χίου Ἰερώνυμος
39. Μεσημβρίας Νικηφόρος
40. Σάμου Κωνσταντῖνος
41. Δρυϊνουπόλεως και Πωγωνιανῆς Βασίλειος
42. Μαρωνείας Ἀνθίμος
43. Ξάνθης Πολύκαρπος
44. Λήμνου Στέφανος
45. Ἴμβρου και Τενέδου *Ίωακείμ*
46. Καστορίας Ἰωακείμ
47. Ἐδέσσης Κωνσταντῖνος
48. Γρεβενῶν Νικόλαος
49. Σισανίου και Σιατίστης Ἀγαθάγγελος
50. Φλωρίνης Πολύκαρπος

51. Κασσανδρείας Εἰρηναῖος
52. Ἐλασσῶνος Καλλίνικος
53. Λιτίσης Νικόδημος
54. Καρπάθου και Κάσου Γερμανός
55. Σερβίων και Κοζάνης Ἰωακείμ
56. Νευροκοπίου Φιλόθεος
57. Λέρου και Καλλύμνου Ἀπόστολος
58. Ἐλευθερουπόλεως Αἰμιλιανός
59. Βελλᾶς και Κονίτης *Παναρέτος Ἰωάννης*
60. Παραμυθίας *Ἰωακείμ Ἀθναγόρας*
61. Ἡλιουπόλεως και Θείρων Γεννάδιος
62. Τυρολόης και Σερεντίου Χρυσόστομος
63. Κυθωνιῶν Εὐγένιος
64. Δαρδανελλίων και Λαμιράκου Εἰρηναῖος
65. Ἀρδαμερίου Καλλίνικος
66. Κίτρους Παρθένιος
67. Καμπανίας Διόδωρος
68. Πολυανῆς Φώτιος
69. Ἰερισσοῦ και Ἁγίου Ὄρους Σωκράτης
70. Σουφλίου Νεόφυτος
71. Καβάλλας και Νέστου Χρυσόστομος
72. Θάσου Γεώργιος
73. Ζυγνῶν Ἀλέξανδρος
74. Νιγρίτης Κύριλλος
75. Λαγκαδᾶ Γερμανός
76. Γενιτσῶν και Γουμενίτης Σμάραγδος
77. Μετσόβου Τιμόθεος
78. Ἰκαρίας Ἰωακείμ
79. Καρδυμύλων Ἰωακείμ
80. Πλωμαρίου Κωνσταντῖνος

Εἰς τὰ ἀνωτέρω Πατριαρχικά Γράμματα ἀπάντησαν καταλλήλως οἱ τε Μακαριώτατοι Πρόεδροι τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ οἱ Μητροπολίται τοῦ Θρόνου.

Παραστέτομεν δὲ ἕξ αὐτῶν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

Ἀνάλογος ἔορτασμός τῆς ἐπετηρίδος ἐγένετο ἐν ἀπάσαις ταῖς Ὁρθοδόξοις καὶ Χριστιανικαῖς Ἐκκλησίαις.

**Τῆ Α. Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχει
κ. κ. Βασιλείῳ ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ τὸν ἐν Κυρίῳ
ἀσπασμὸν φιλαδέλφως ἀποδίδομεν.**

Παναγιώτατε,

Τὴν ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1925 ἀριθμ. Πρωτ. 1586 ἐπιστολὴν τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος ἄσμενοι ἐλάομεν. Διὰ ταύτης ἡ Ὑμετέρα ἀγάπη ἠγαθύνθη νὰ ἐξαγγείλῃ καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ ἔορτασμοῦ καὶ πανηγυρισμοῦ τῆς 1600ῆς ἐπετηρίδος τῆς ἐν Νικαίᾳ Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ κόσμῳ Ἐκκλησίαν δικαιομένη νὰ ἔορτάσῃ καὶ πανηγυρίσῃ τὸ μέγα ἐκεῖνο ἐκκλησιαστικὸν γεγονός, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πρωτοβουλία τῆς ὁποίας συνεζωστήθη ἡ Παγ-
χριστιανικὴ ἐκείνη Σύνοδος, πάνυ εὐλόγως καὶ ἐπικαίρως ἐπελάβετο τῆς πρώτης εὐκαιρίας εἰς πανηγυρισμὸν τοῦ μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος εὐθὺς μετὰ τὴν θεία χάριτι ἀνάρρησιν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Ἡ Ἐκκλησία Κύπρου ἐπὶ τῷ πανηγυρισμῷ τούτῳ ἐγκαρδίως

συγγαίρουσα τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, εὔχεται διατύρως ὅπως ἐπανατείλωσι δι' Αὐτὴν καὶ τὴν ὅλην Ἐκκλησίαν ἡμέραι ἐκκλησιαστικοῦ μεγαλείου καὶ δόξης ὅποια αἱ τῆς Α΄ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πρωτοστατούσης καὶ πάλιν εἰς πᾶσαν ταύτην τὴν μεγαλειότη-
λον καὶ φωτεινὴν πορείαν, ὡς τὸ πάλαι, τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δι' ὑπὸ πρωτόθρονον οἶα ἡ Ὑμετέρα Θ. Παναγιότης, ἧς ὁ ἔνθεος ζῆλος καὶ ἡ βεθυτάτη ἐκκλησιαστικὴ καὶ θύραθεν σοφία οὐδαμῶς ἐλαττοῦται τῆς τῶν μεγάλων ἐκεῖνων καὶ θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄, καὶ τῶν λοιπῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

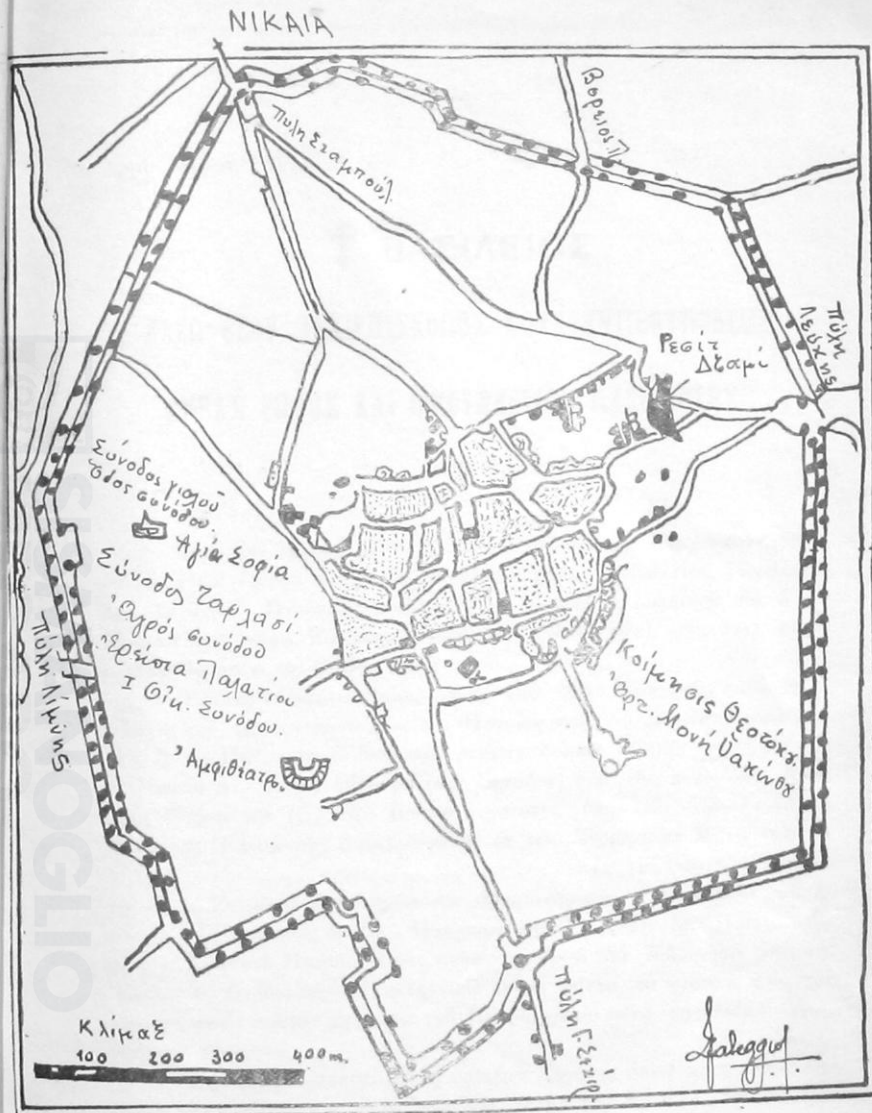
Τὴν διάτυρον ταύτην εὐχὴν ἐκ μέσης καρδίας ποιούμε νοὶ καὶ αἰτούμενοι παρὰ τοῦ Παναγάρχου Σωτήρος ἡμῶν ὅπως χαρῆξῃ τῆ Ὑμετέρα Παναγιότητι ἔτι πάμπολλα ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ,

Ἀσπάζομεθα καὶ αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ ἀδελφός καὶ ὅλος πρόθυμος

(ἑπ.) † Ὁ Κύπρου Κύριλλος

Ἐν περιοδείᾳ,
τῆ 14 Σεπτεμβρίου 1925.

Συνάμα δὲ διεβιβάζετο τοῖς Σεβασμ. Μητροπολίταις Κυζίκου Καλλινίκῳ, Χαλκηδόνος Ἰωσὴφί καὶ Πριγκιποννήσῳ Ἀγαθαγγέλῳ τὸ ἀκόλουθον πατριαρχικὸν πιττάκιον :

Η ΝΙΚΑΙΑ

Ἄριθμ. Πρωτ. 1817.

† ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Κνζίκου (Χαλκηδόνος, Πριγκιποννήσων),
ὕπερτιμε καὶ ἔξαρχε παντὸς Ἑλλησπόντου (πάσης Βιθυνίας, Προποντί-
δος), ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν
Μετρούπολιτος κύριε Καλλίνικε (Ἰωακείμ, Ἀγαθάγγελε), χάρις εἴη τῇ ὑ-
μετέρα Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐπὶ τῇ ἐπιδαφιλευθείῃ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ παρὰ Θεοῦ
εὐλογία τοῦ τελέσαι πανδήμως διὰ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς λειτουρ-
γίας ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ τὴν συντελεσθεῖσαν 1600ῳν ἑπετηρίδα τῆς
ἐν Νικαίᾳ Α'. Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐνεκροῦθη συνοδικῶς ὅπως
πρὸς ἔξαρσιν τοῦ ἔξέχοντος τούτου γεγονότος, ἐπιμελείᾳ καὶ ἐπιστασίᾳ
ἰδιαίτερως Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν
....., ἐκ τοῦ ἀρχιγραμματέως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κ. Δωροθέου καὶ ἐκ
τοῦ Α'. Γραμματέως τοῦ Α'. Πατριαρχικοῦ Γραφείου Μ. Πρωτονοτα-
ρίου κ. Χρήστου Παπαϊωάννου, συγκεντρωθῶσι καὶ ἐκδοθῶσιν ὑπὸ τῆς
Ἐκκλησίας ἐν ἰδιαίτερω ἀναμνηστικῷ τεύχει πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν
πανηγυρισμὸν τοῦτον ἔγγραφα τοῦ Πατριαρχείου μετὰ καταλλήλου εἰσα-
γωγικοῦ προλόγου.

Ἐφ' ᾧ προτρέπεται καὶ ἡ ὑμετέρα Ἱερότης ὅπως προφρονῶς πα-
ράσῃ τὴν συνεργασίαν αὐτῆς πρὸς τὴν καλὴν τῆς ὡς ἄνω ἐντολῆς διε-
ξαγωγὴν.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη μετὰ τῆς ἡμετέρας ἱερότητος.

απκε. Ἰουλίου κα'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

Τῷ Κυζίκου Καλλινίκῳ

Τῷ Χαλκηδόνος Ἰωακείμ

Τῷ Πριγκιπονήσιον Ἀγαθαγγέλῳ

Τῷ Ἀρχιεγγραμματεῖ Δωροθέῳ

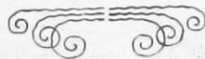
Τῷ Χρ. Παπαϊωάννου

Συνελεύσει τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἐξεδόθη τὸ παρὸν ἀναμνηστικὸν Τεῖχος.

ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

«Πιστεύομεν εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων ποιητὴν. Καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, τοῦτ' ἐστὶν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς. Θεὸν ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὰ τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῆ. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα, παθόντα, ταφέντα καὶ ἀνασιάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Καὶ εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα. Τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν, καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν, καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἐτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ τρεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τοὺς τοιούτους ἀναθεματίζει ἡ Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία».

**ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ
ΤΟΥ ΟΡΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ**

ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΣΥΝΟΔΟΥ

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογοῦμεν ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

**ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ**

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαχνε δόξα σοι.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα καὶ τῶν Πατέρων τὰ διδάγματα τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

 SISMANOGGIO
MEGAKO

MEGARO
SISMANGOLIO

